

V pritožbi je navedeno, da je bilo v izpodbijanem sklepu, s tem da je bilo ugotovljeno, da tožba ni dopustna, ker pritožnica ni imela neposrednega interesa za razglasitev ničnosti, pravo napačno uporabljeno. V nasprotju z ugotovitvami iz sklepa morajo na podlagi same Odločbe 2006/613 in avtomatično države članice območja, ki so določena kot območja, pomembna za Skupnost, (OPS) in med katera spada kmetijsko zemljišče „Las Cuerdas“, vsekakor vključiti v sistem zaščite, zaradi katerega se nujno omejijo možnosti uporabe tega zemljišča, s tem pa zmanjša njegova donosnost in prodajna cena. Države članice imajo glede določitve dejanske vsebine teh ukrepov sicer diskrecijsko pravico, ne morejo pa odločati, ali bodo tovrstni ukrepi veljali za kmetijska zemljišča, tako da obstoj te pravice ni v nasprotju z neposrednim učinkom, ki ga ima odločba na pravni položaj pritožnice.

(¹) UR L L 259, str. 1.

Pritožba, ki jo je vložila Kraljevina Švedska 14. novembra 2008 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji razširjeni senat) z dne 9. septembra 2008 v zadevi T-403/05, MyTravel Group plc proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Kraljevina Švedska (zastopniki: K. Petkovska, A. Falk, in S. Johannesson, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: MyTravel Group plc, Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

Pritožnica predlaga Sodišču, naj:

- razveljavi točko 2 izreka sodbe Sodišča prve stopnje z dne 9. septembra 2008 (¹) v zadevi T-403/05,
- razglasi Odločbo Komisije z dne 5. septembra 2005 (D(2005) 8461) za nično, kot je MyTravel Group plc predlagala Sodišču prve stopnje, v delu, v katerem se nanaša na dostop do poročila in drugih dokumentov delovnega gradiva Komisije,

(¹) UL C 272, str. 18.

- razglasi Odločbo Komisije z dne 12. oktobra 2005 (D(2005) 9763) za nično, kot je MyTravel Group plc predlagala Sodišču prve stopnje, v delu, v katerem se nanaša na zavrnitev dostopa do drugih notranjih dokumentov Komisije, in
- Komisiji naloži stroške postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Načelo transparentnosti in dostopa do dokumentov institucij je zelo pomembno načelo pri celotnem delovanju institucij in zato je zelo pomembno tudi pri upravnem postopku znotraj institucije. Člen 2(3) Uredbe o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije določa tudi, da se uredba uporablja za vse dokumente institucij, to je za dokumente, ki jih institucije pripravijo ali prejmejo in so v njihovi lasti, na vseh področjih delovanja Evropske unije. Sodišče prve stopnje pa je glede bistvenih vprašanj presodilo, da velja splošna zahteva tajnosti za notranje dokumente na upravnem področju. To pa ni skladno z načelom transparentnosti.
2. Po pritožničinem mnenju naj bi iz presoje Sodišča prve stopnje v zvezi s prvo odločbo – ki se nanaša na poročilo in z njim povezane dokumente – izhajalo, da ni potrebno, da Komisija preuči vprašanje glede razkritja vsebine vsakega posamičnega dokumenta in da preuči občutljivost podatkov v poročilu in drugih dokumentov, ampak nasprotno, da je bilo upravičeno, da se zavrne razkritje, saj drugače uradniki ne bi mogli svobodno podajati svojega mnenja. Na podlagi presoje Sodišča prve stopnje na splošno glede varstva svobode mnenja avtorja dokumenta ni mogoče določiti, kdaj se lahko razkrije notranji dokument, če se ga sploh lahko razkrije.
3. Pritožnica meni, da Sodišče prve stopnje tudi pri drugi odločbi – ki se nanaša na druge dokumente iz spisa – ni spoštovalo temeljnih zahtev preučitve, da se določi, ali je vsebina vsakega posamičnega dokumenta tako občutljiva, da bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja. Iz presoje Sodišča prve stopnje na splošno v bistvu izhaja, da bi bilo za uradnike Komisije nemogoče, da svobodno komunicirajo, če bi podatki, ki se ne nahajajo v končni odločbi, postali javni. Na podlagi take presoje ni treba opraviti nobene preučitve, da bi ugotovili, ali so zadevni dokumenti tako občutljivi, da bi njihovo razkritje oslabilo postopek odločanja.
4. Pritožnica se sprašuje, ali lahko poročilo pooblaščenca za zaslišanje in dopis Generalnega direktorata za konkurenco, naslovljenega na posvetovalni odbor, res štejeta za notranja dokumenta, za katera se na podlagi določb o varstvu postopka notranjega odločanja lahko ohrani tajnost.

5. Po mnenju pritožnice je presoja Sodišča prve stopnje glede mnenja pravne službe v nasprotju s sodbo Sodišča v zadevi Turco. Čeprav se ta primer ne nanaša na zakonodajo, je jasno, da je treba tudi v tem primeru opraviti preučitev glede vsebine mnenj. Dejstvo, da bi se lahko izpodbijala zakonitost predhodno sprejete odločbe, ni samo po sebi razlog za nerazkritje dokumenta – ravno nasprotno. Tudi odsotnost podatkov sama po sebi lahko vzpodbudi pomisleke o zakonitosti določene odločitve in o legitimnosti postopka odločanja kot celote. Tveganju, da bi prišlo do takih pomislekov, bi se lahko prav tako izognili, če bi Komisija v odločbi jasno navedla razloge, zakaj se je odločila za rešitev, ki ji jo je pravna služba odsvetovala. Trditev, da bi bila pravna služba bolj zadržana in previdnejša, nima podlage, prav tako kot tudi ne presoja Sodišča prve stopnje v zvezi z drugimi dokumenti. Poleg tega pritožnica meni, da je trditev, da bi pravna služba težko zastopala drugačno stališče na sodišču, obrazložena s presplošnimi pojmi, da bi lahko dokazali, da gre za nevarnost, ki je razumno predvidljiva in ne zgolj hipotetična.

6. Pritožnica ne dvomi, da je lahko velik del vsebine zadevnih dokumentov zelo občutljiv in da mora ostati tajen. Vendar mora biti tak sklep podkrepjen, v skladu s sodno prakso, s specifično in posamično preučitvijo, da se lahko ugotovi, ali bi razkritje vsebine dokumenta resno oslabilo interes za varstvo.

7. Glede svobode mnenja uradnikov pritožnica želi izpostaviti, da ima uradnik dolžnost izvajati naloge, ki so mu naložene, v skladu s Kadrovskimi predpisi za uradnike, zaposlene na institucijah Skupnosti. Dejstvo, da ima javnost zakonito pravico vpogleda v njegovo delo, ne pomeni upravičenega razloga, da ne bi primerno opravljal svojih nalog.

8. Podjetje, ki je udeleženo pri koncentraciji podjetij, ima pravico, kot vsak državljan Unije ali vsako podjetje, ki ima sedež v Evropski uniji, da se seznanj z dokumentom, tudi če so podatki v dokumentu zaupni zaradi varstva postopka odločanja, če prevlada javni interes za razkritje. Nagib, ki ga je izpostavila MyTravel, lahko dejansko pomeni tak javni interes in ne more biti zavržen brez nadaljnjih preučitev – kot je to storilo Sodišče prve stopnje – zgolj s sklicevanjem na zasebne interese pritožnice. Pritožnica v zvezi s tem ni dolžna ničesar navajati ali dokazati; institucije morajo dokazati, da ni prevladal javni interes.

9. Pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje s sodbo kršilo pravo Skupnosti in ni pravilno uporabilo člena 4(2), druga alineja, in člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije.

10. V vsakem primeru zelo verjetno obstajajo deli dokumentov, ki bi jih na podlagi določb o delnem razkritju iz člena 4(6) Uredbe o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, lahko razkrili.

Pritožba, ki jo je 27. novembra 2008 vložila HUP Usługi Polska sp. z o.o. (nekdanja HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 24. septembra 2008 v zadevi T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (nekdanja HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Manpower, Inc.

(Zadeva C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (nekdanja HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (zastopnik: M. Ciresa, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Manpower, Inc.

Predlogi pritožnice:

pritožnica predlaga, da Sodišče:

- razveljavi izpodbijano sodbo
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje s sodbo kršilo člen 51(1)(a) v povezavi s členi 7(1)(b), 7(1)(c), 7(1)(d) in 7(1)(g) Uredbe Sveta št. 40/94 o znamki Skupnosti.